

[Edvard Sørensen.]

efter min Mening at gaa videre, end Loven tillader, og det er en uheldig Form at anvende for Taksten.

Jeg vil derefter gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Strøm, der udtalte, at det, det gælder om ved Loven om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsydelser, er at give Arbejderne bedre økonomiske Levevilkår, end de har i Forvejen. Det er jo ogsaa det, der sker med det Lovforslag, vi stiller her, ærede Medlem, idet vi jo siger, at det mindste, man maa yde som Betaling, er 33 $\frac{1}{3}$ pCt. mere, end de faar som Kommunehjælp, og de Personer, det her drejer sig om, er Personer, der er paa Kommunehjælp. Naar vi ikke har sat denne Grænse højere, er det selvsagt, fordi man ønsker, at de skal være interesserede i snarest muligt at søge Arbejde paa normal Maade.

Derefter var det ærede Medlem inde paa, at vi skulde have ens Refusion over hele Landet. Det mente han vilde være det bedste. Ja, hvis det ærede Medlem kan faa sit Parti og det andet Regeringsparti med, kan vi drøfte Sagen. Men saa maa det selvfølgelig gennemføres for alle Socialreformens Satser. Vi kan jo ikke have, at et lille Udsnit har een Sats, men alle de øvrige har forskellige Satser, for København, Købstæderne og Sognekommunerne. Hvis det ærede Medlem vil gaa ind for en Sats over hele Landet i hele Socialreformen, kan vi tage Spørgsmaalet op til Drøftelse.

Det ærede Medlem forsøgte at stille det op saaledes, at Venstres Forslag gjorde Kaarene daarligere for Landkommunerne, end den gældende Lov, ud fra den Betragtning, at i Dag kan alle anmelde 50 Øre pr. Arbejdstime. Aa, var det nu ikke falsk Medlidenhed, ærede Medlem? Jeg tror, vi ret hurtigt kan blive enige om...

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem at følge den gode gamle Regel at tale direkte til Tinget og ikke henvendt til nogen enkelt tilstedeværende.

Edvard Sørensen: Vi kan vist ret hurtigt blive enige om, at det, der var Baggrunden for Ændringen i Fjor, var det, at Fagforeningerne igennem denne Bestemmelse vilde have denne Lov til at være Murbrækker for stigende Lønninger i Landkommunerne. Det var det, der var Baggrunden, ikke det, at man ønskede at stille Kommunerne lige. Det havde vist ikke saa stor Interesse, for saa vilde man gennem-

føre det ogsaa i de andre Satser inden for Socialreformen.

Til sidst vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Forslaget om Statsrefusion til Kommunerne. Jeg forstaaer paa Socialministeren, at der er ikke meget at vente fra den Side i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte om det Spørgsmaal — jeg vil gerne bede om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat —:

„Jeg tror, der er flere Grunde til disse Vanskeligheder. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen sagde, at der var adskillige Kommuner, som netop paa Grund af disse store Forskud havde set sig nødsaget til at forøge Kassebeholdningerne. Det er glædeligt, hvis det er Tilfældet. Jeg tror, man først og fremmest skal anbefale Kommunerne at vandre den Vej. Der er nemlig mange Kommunalmaend, som har den Opfattelse, at Vanskelighederne først og fremmest skyldes, at man budgetterer med for smaa Kassebeholdninger, og dernæst maaske ogsaa i nogen Grad, at Skatterne indgaar for langsomt. Og hvis det er de to Forhold, som danner Grundlaget for Kommunernes Vanskeligheder, kan det ikke være Statskassen, som skal afhjælpe dem — saa maa det være Kommunerne selv.“

Hvad er det, det ærede Medlem siger her? Han siger: Hæng bare i med at skabe større Kassebeholdninger! Jeg var inde paa forleden Dag, at jeg kendte mange Kommuner; der i Løbet af de sidste Aar var gaaet op fra en Kassebeholdning paa 10 pCt. af Skatteudskrivningen til op imod 50 pCt. af Skatteudskrivningen for at klare de store Forskud, der er paalagt fra Statens Side, for at klare de nye Byrder, der vil komme. Saa siger det ærede Medlem: Hæng bare i med det — og saa kunde man passende tilføje: for Staten skal nok give disse Kassebeholdninger Ben at gaa paa! Det er en fattig Trøst for de mange Kommuner, der staaer med de store Vanskeligheder. Nu kan man nok afvise Forslaget her, men jeg synes ikke, det er en smuk Tone over for de Kommuner, der slider for at gennemføre de Love, som Rigsdagen vedtager, og slæber for at skaffe de Penge frem, der skal bruges til disse Opgaver. Man kan nok afvise det paa nuværende Tidspunkt, men jeg tør paastaa, at det Spørgsmaal vil rejse sig med en saadan Kraft, at det vil blive umuligt for den siddende Regering fortsat at afvise det Retfærdighedskrav, som vi stiller her paa det Omraade.